

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

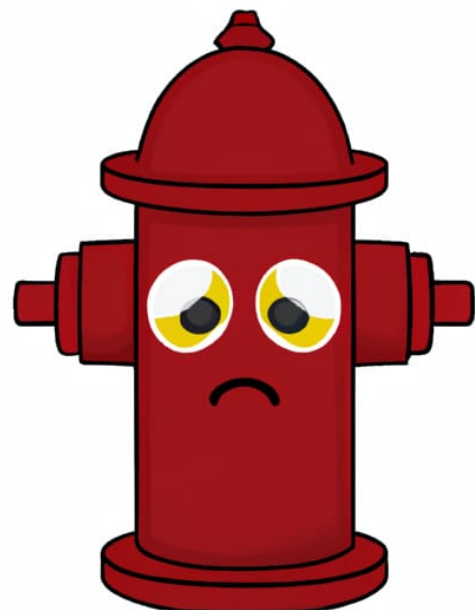
De Verdrietige Brandkraan

Er was eens, in een klein stadje genesteld tussen glooiende heuvels, een brandkraan die trots op de hoek van de Dorpsstraat stond. Hij stond daar al zo lang als iemand zich kon herinneren en hij had altijd klaar gestaan om in geval van brand voor het broodnodige water te zorgen.

Maar ondanks zijn belangrijke rol voelde de brandkraan zich vaak ondergewaardeerd.

Dag in dag uit stond hij op het trottoir, blootgesteld aan de elementen, terwijl mensen langsliepen zonder hem een blik waardig te gunnen. Honden kwamen zelfs naar hem toe en tilden hun poot op, om op hem te plassen en de brandkraan kon niets anders doen dan daar blijven staan en het accepteren.

Eens in de zoveel tijd hadden de mensen iets van de brandkraan nodig. Ze renden naar hem toe, ruw en veeleisend en eisten al zijn water op. En als ze klaar waren, liepen ze gewoon weg en lieten de brandkraan leeg en alleen achter.

De brandkraan was het beu om als vanzelfsprekend te worden beschouwd en op een dag, toen de brandweerlieden naar hem toe kwamen rennen om een grote brand te blussen, besloot hij dat hij er genoeg van had. Terwijl de brandweerlieden verwoed probeerden de slangen aan zijn tuit te bevestigen, weigerde de brandkraan om water te geven.

Het vuur woedde voort en de brandweerlieden werden steeds wanhopiger. Sommigen van hen schreeuwden gefrustreerd naar de brandkraan, terwijl anderen hem woedend schopten. Maar toen benaderde een van de brandweerlieden de brandkraan met een andere aanpak. Hij knielde neer naast de brandkraan en omhelsde hem.

"Het spijt me voor de manier waarop we je hebben behandeld," zei hij. "Als je ons nog één keer helpt, zorg ik ervoor dat je de waardering krijgt die je verdient."

De brandkraan was geraakt door de woorden van de brandweerman en hij wist dat hij moest helpen. Met hernieuwde energie liet hij een krachtige stroom water los die de brandweerlieden hielp het vuur onder controle te krijgen.

Nadat het vuur eindelijk geblust was, verzamelden alle brandweerlieden zich rond de brandkraan en omhelsden hem één voor één. En de volgende dag kwamen ze terug met een plaquette met de tekst "Ter Erkenning Van Uw Waardevolle Dienst." Vanaf dat moment, wanneer mensen langs de brandkraan kwamen, stopten ze om hem te aaien en woorden van bewondering te spreken. De brandkraan kreeg eindelijk de waardering die hij verdiende en hij wist dat hij er altijd zou zijn, klaar om te dienen.